

gyndelse. Vi fik det ikke i Oktober, vi fik det ikke i November, vi fik det ind i December, trods dette Løfte fra Regeringen. Og det Lovforslag, der kom, omfattede ikke Spørgsmaalet om ekstraordinær Hjælp eller om at give nogle andre Refusionsregler for Hjelpekassehjælpen, men det var et gennemgribende, omfattende Forslag om en Revision af Arbejdsløshedskasseloven. Det bevirkede, at de, der maatte arbejde med denne Sag, maatte sidde i de 14 eller 12 Dage, der var til Julen, og arbejde med denne Sag fra Morgen til langt ud paa Natten for overhovedet at blive færdige; jeg tror, at Ordførerne gik i 8 Dage ikke her fra Rigsdagen før Kl. 1—2 om Natten. Se, det var et helt andet Forhold, og derfor rammer de Bemærkninger, som det ærede Medlem nu fremkom med, ikke mig. Hvis det Forslag, som man fremkom med i Fjor, kun havde drejet sig om en ekstraordinær Ydelse i Vintermaanederne, skulde jeg ikke have sagt noget som helst til, at det først fremkom saa nær op ad Julen, da man kunde se og skelne, hvorledes Forholdene med Hensyn til Arbejdsløsheden kunde tænkes at udvikle sig. — Det ærede Medlem mente ogsaa, at den konservative Ordfører (Tvede) havde udtalt, at mit Forslag var kommet for sent. Der maa det ærede Medlem sikkert have misforstaaet den konservative Ordfører, thi hvad angaar Forslaget om Statsstøtte, var det ganske umuligt at forelægge det før. Det ærede Medlem har tilhørt en Regeringskonstellation her i Landet, som ikke vilde gaa ind paa at yde Kommunerne Statsgaranti for et Laan. Jeg tror, at hvis jeg var kommet med et Forslag om Statsgaranti for Kommunerne paa et Tidspunkt, da jeg var ganske ude af Stand til at meddele noget som helst om de Forhandlinger, jeg havde haft med Kommunerne, eller noget som helst om, indenfor hvilken Begrænsning et saadant Laan maatte holdes, saa vilde jeg være blevet angrebet meget stærkt ogsaa af det ærede Medlem. I alt Fald tror jeg, at det ærede Medlem (Brandes) af det høje Ting, som tidligere var Finansminister, vilde have kunnet fremkomme med adskillige Udtalelser om den Letsindighed, det var Udtryk for, hvis man kom og krævede Statsgaranti for Kommunelaan uden at kunne oplyse det mindste om disse Forhold.

Det ærede Medlem (Gunnar Fog-Petersen) talte om Hjelpekasseydelsen og udtalte i denne Forbindelse: Kan man nu paalægge Hjelpekasserne dette Arbejde? Ja, som det

ærede Medlem ved, har der før været Lovgivning om ekstraordinær Hjælp gennem Hjelpekasserne, og der har ikke i den Anledning været fremsat mig bekendt nogen Indvending fra Hjelpekasserne. Som jeg oplyste det ærede Medlem om, var denne Sag paa Omtale paa Hjelpekassernes Delegeretmøde i Odense, hvor de vedtog en Resolution, der udtaler, at de var villige til at administrere denne Hjælp.

Hvad Grundforbedringerne angaar, er alle disse Arbejder fuldkommen forberedte. Det er ikke saaledes, at de først nu skal under Forberedelse; nej, de er alle sammen fuldkommen forberedte, og Andragender er indkommet om at faa Laan. Det har vist sig, at der kunde ikke skaffes Laan, uden at Staten maatte hjælpe, og derefter har Landbruksministeren efter Aftale med Finansudvalget søgt en Bevilling paa Tillægsbevillingsloven paa 3 Mill. Kr. Meddelelse derom udgaar i disse Dage, og Arbejderne vil derefter ganske hurtigt være i fuld Gang.

Naar det ærede Medlem bemærkede, at ulovlige Strejker kunde medføre Understøttelse i Henhold til denne Lov, er det en fejlagtig Betragtning. Begrebet Arbejdsløshed, saaledes som det er udtrykt her i Lovforslaget i Relation til de anerkendte Arbejdsløshedskasser, omfatter ikke de Tilfælde, hvor Folk selv er Skyld i deres Arbejdsløshed derved, at de laver ulovlige Strejker; Begrebet „arbejdsløs“ kan i Relation til Understøttelserne efter denne Lov ses i Forbindelse med Udtrykket i Arbejdsløshedskasseloven. Det vil ogsaa fremgaa af det Cirkulære, der vil blive udsendt, ligesom ogsaa af de Regler, der vil blive fastsat af Indenrigsministeren.

Steincke: Det er naturligt, og det kan ikke være anderledes, at Diskussionen i en Sag af saa stor samfundsmæssig Betydning for Ordførernes Vedkommende kun vil komme til at dreje sig om Hovedreglerne, om de store Principper; der skal danne Grundlaget for Statens Stilling til Arbejdsløshedsunderstøttelsen; men naar Loven først er gennemført og skal træde ud i Livet, opstaar der forskellige Spørgsmaal, som vel ikke er i Stand til at sætte Lidenskaberne eller de store Følelser i Bevægelse, men som det dog baade er af Vigtighed for den understøttede og navnlig for Administrationen af Loven at være klar over, og som man efter min Mening maa være berettiget til at forlange, at der skabes Klarhed over, forinden Loven vedtages fra Rigsdagens Side. Det er i denne Henseende,